

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, veicot nepieciešamus pasākumus Pirmās dzelzceļa paketes īstenošanai, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi grozītās Direktīvas 91/440/EEK ⁽¹⁾ 6. panta 3. punktā un II pielikumā, kā arī Direktīvas 2001/14/EK ⁽²⁾ 14. panta 2. punktā paredzētos pienākumus;
- piespriest Luksemburgas Lielhercogistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija apstrīd lietā aplūkotos valsts tiesību normas tiktāl, ciktāl tās paredz, ka satiksmes traucējumu gadījumā sliežu ceļu piešķirumu sadali veic *société nationale des chemins de fer luxembourgeois* (Luksemburgas Valsts dzelzceļu sabiedrība) ("CFL"), nevis neatkarīga valsts struktūra. Līdz ar to CFL piedalās būtisku funkciju nodrošināšanā, kas (savukārt) citām sabiedrībām negarantē vienlīdzīgu un nediskriminējošu piekļuvi infrastruktūrai.

Atbildot uz Luksemburgas iestāžu celtajiem iebildumiem, Komisija norāda, ka, pirmkārt, Luksemburgas iestāžu apgalvojums, ka satiksmes traucējumu gadījumā sliežu ceļu piešķirumi netiek pārdaļīti, ir nepareizs. Gadījumā, kad vairs nav iespējams ievērot vilcienu kustības sarakstu, CFL ļauj vilcienu kustību ar nokavēšanos, kas esot sliežu ceļu piešķirumu pārdale. Otrkārt, Komisija iebilst pret argumentāciju, saskaņā ar kuru Direktīvas 2001/14/EK 29. pants esot *lex specialis*, kas ir atkāpe no vispārējā noteikuma un ļaujot pamatot sliežu ceļu piešķirumu sadali, ko satiksmes traucējumu gadījumā veic CFL.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 26. februāra Direktīva 2001/12/EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 91/440/EEK par Kopienas dzelzceļa attīstību (OV L 75, 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 26. februāra Direktīva 2001/14/EK par dzelzceļa infrastruktūras jaudas iedalīšanu un maksas iekasēšanu par dzelzceļa infrastruktūras lietošanu un drošības sertifikāciju (OV L 75, 29. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 8. augustā iesniedza Protodikeio Athinon (Grieķija) — Daiichi Sankyo Company Limited, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH/DEMO, Anonimos Biomixaniki kai Emporiki Etairia Farmakon

(Lieta C-414/11)

(2011/C 298/30)

Tiesvedības valoda — grieķu

Iesniedzējtiesa

Protodikeio Athinon

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Daiichi Sankyo Company Limited, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH

Atbildētājs: DEMO, Anonimos Biomixaniki kai Emporiki Etairia Farmakon

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai TRIPS līguma 27. pants, kurā noteikts patentu aizsardzības konteksts, ietilpst vai neietilpst jomā, kurā kompetence paliek galvenokārt dalībvalstīm, un, ja atbilde ir apstiprinoša, vai šīs dalībvalstis var brīvi atzīt vai neatzīt minētā noteikuma tiešu iedarbību un vai valsts tiesa var tieši piemērot vai nepiemērot minēto normu, ievērojot savā tiesiskajā regulējumā paredzētos nosacījumus?
- 2) Vai saskaņā ar TRIPS līguma 27. pantu ķīmiskie un farmaceitiskie produkti ir patentējami vai nav, ja vien tie atbilst izdošanas nosacījumiem, un, ja atbilde ir apstiprinoša, — kāds ir to aizsardzības līmenis?
- 3) Vai saskaņā ar TRIPS līguma 27. un 70. pantu uz patentiem, kuri ietilpst 1973. gada Mīnhenes Konvencijas 167. panta 2. punktā minētajā atrunā un ir izsniegti pirms 1992. gada 7. februāra, proti, pirms minētā līguma stāšanās spēkā, un kuri attiecās uz farmaceitisko produktu izgudrojumiem, tomēr minētās atrunas dēļ aizstādot tikai attiecīgo produktu ražošanas paņēmieni, var tikt attiecināta aizsardzība, kas paredzēta visiem patentiem, piemērojot TRIPS līgumu, un, ja atbilde ir apstiprinoša, — kāds ir aizsardzības apjoms un priekšmets; proti, vai pēc minētā Līguma stāšanās spēkā ir aizsargāti arī paši farmaceitiskie produkti, vai tomēr aizsardzība paliek spēkā tikai attiecībā uz to ražošanas paņēmieni, vai arī varbūt tas ir jānošķir atkarībā no patenta pieteikuma satura, proti, atkarībā no tā, vai, ņemot vērā izgudrojuma aprakstu un saistītās cerības, minētā pieteikuma mērķis *ab initio* ir panākt kāda produkta aizsardzību, kāda ražošanas paņēmiena aizsardzību vai abus?

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2011. gada 24. maija rīkojumu lietā T-115/10 Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste/Eiropas Komisija 2011. gada 8. augustā iesniedza Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

(Lieta C-416/11 P)

(2011/C 298/31)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji — S. Ossowski, pārstāvis, D. Wyatt, QC, un V. Wakefield, Barrister)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Vispārējās tiesas rīkojumu;

— atzīt par pieņemamu Apvienotās Karalistes prasību atcelt tiesību aktu un nosūtīt lietu atpakaļ Vispārējai tiesai Apvienotās Karalistes prasības atcelt tiesību aktu izvērtēšanai pēc būtības;

- piespriest Komisijai atlīdzināt Apvienotās Karalistes tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā un pirmās instances tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar iebildi par nepieņemamību; un
- atlikt lēmuma pieņemšanu par pārējiem izdevumiem.

Pamati un galvenie argumenti

- 1) Apvienotā Karaliste ceļ apelāciju par Eiropas Savienības Vispārējās tiesas (septītā palāta) rīkojumu lietā T-115/10 Apvienotā Karaliste/Komisija, kurā Vispārējā tiesa nosprieda, ka Apvienotās Karalistes prasība atcelt Kopienas nozīmes Spānijas teritorijas ES6120032 ("Estrecho Oriental") iekļaušanu sarakstā Komisijas Lēmumā 2010/45/ES ⁽¹⁾ ir nepieņemama.
- 2) Vispārējā tiesa atzina, ka teritorijas ES6120032 ietveršana sarakstā Komisijas Lēmumā 2010/45/ES bija tikai apstiprināts akts iepriekšējai šīs teritorijas iekļaušanai sarakstā Komisijas Lēmumā 2009/95/EK ⁽²⁾. Tā esot bijusi kļūda, jo teritorijas ES6120032 iekļaušana sarakstā Lēmumā 2010/45/ES esot notikusi, pamatojoties uz būtiskiem jauniem faktiem, proti, ka ES6120032:
 - a) pārklājas un tās mērķis ir iekļaut lielāku Gibraltāra Lielbritānijas teritoriālo ūdeņu daļu (..);
 - b) pārklājas un tās mērķis ir iekļaut visu agrāk pastāvošās Kopienas nozīmes Apvienotās Karalistes teritorijas ar kodu UKGIB0002 un nosaukumu "Southern Waters of Gibraltar" platību.
- 3) Laikā, kad teritorija ES6120032 pirmoreiz tika iekļauta sarakstā Lēmumā 2009/95/EK, šķiet, tikai Spānijai faktiski bija zināms, ka ES6120032 pārklājas ar UKGIB0002 un Gibraltāra Lielbritānijas teritoriālajiem ūdeņiem. Katrā ziņā Apvienotajai Karalistei šis fakts neesot bijis zināms, un neesot bijušas norādes par to, ka tas būtu bijis zināms Komisijai vai Dzīvotņu komitejai (kura pieņēma Lēmumu 2009/95/EK).
- 4) Līdz brīdim, kad teritorija ES6120032 otro reizi tika iekļauta sarakstā Lēmumā 2010/45/ES, gan Apvienotā Karaliste, gan Komisija, gan Dzīvotņu komiteja esot zinājušas šo īpaši nozīmīgo faktu, kā liecinot sarunas pirms šā pasākuma paredzēšanas.
- 5) Tā kā par pārklāšanos faktiski neesot bijis zināms Lēmuma 2009/95/EK pieņemšanas laikā, Vispārējā tiesa esot pamatojusies uz iespējamām zināšanām, proti, vai tajā laikā šis pārklāšanās fakts *varēja būt* zināms. Tā nosprieda, ka tajā laikā nedz Apvienotā Karaliste, nedz Komisija nevarēja zināt šo faktu un tādējādi (atbilstoši tās atzinumiem) Lēmums 2010/45/ES "tikai apstiprināja" iepriekšējo iekļaušanu sarakstā.
- 6) Vispārējā tiesa, ņemdama vērā iespējamās zināšanas, esot pieļāvusi būtiskas kļūdas tiesību piemērošanā. Precīzāk:
 - a) tā esot pieļāvusi kļūdu attiecībā uz to *lietas dalībnieku identitāti*, kuru iespējamās zināšanas bija juridiski nozīmīgas (šīs apelācijas **pirmais pamats**). Konkrētāk, Vispārējā tiesa, ņemdama vērā Komisijas iespējamās zināšanas, esot pārpratusi judikatūru un neesot ievērojusi tiesību

principu. Apvienotā Karaliste apgalvo, ka nozīme bija tikai Apvienotās Karalistes iespējamām zināšanām. Pakārtoti, ja nozīme ir jebkura cita lietas dalībnieka, nevis Apvienotās Karalistes iespējamajām zināšanām, tām esot jābūt lēmuma pieņēmēju (proti, Komisijas un Dzīvotņu komitejas) zināšanām, nevis tikai Komisijas zināšanām; un

- b) tā esot pieļāvusi kļūdu attiecībā uz *kritēriju, kas jāpiemēro*, lai noteiktu, kas "varēja būt" zināms (šīs apelācijas **otrais pamats**). Precīzāk, Vispārējā tiesa neesot pareizi vai vispār neesot pamatojusies uz atbilstošo kritēriju, proti, ka vienīgās zināšanas, kas lietas dalībniekam varētu būt bijušas, ir tās, kuras saprātīgi varētu būt bijušas rūpīgai personai. Turklāt Vispārējā tiesa, nospriežot, ka iespējamo zināšanu kritērijs ir izpildīts, esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu faktu vērtējumā.

⁽¹⁾ Komisijas 2009. gada 22. decembra Lēmums 2010/45/ES, ar ko atbilstīgi Padomes Direktīvai 92/43/EEK pieņem Kopienas nozīmes teritoriju trešo atjaunināto sarakstu Vidusjūras biogeogrāfiskajam reģionam (izziņots ar dokumenta numuru C(2009) 10406) (OV L 30, 322. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2008. gada 12. decembra Lēmums 2009/95/EK, ar ko atbilstīgi Padomes Direktīvai 92/43/EEK pieņem Kopienas nozīmes teritoriju otro atjaunināto sarakstu Vidusjūras biogeogrāfiskajam reģionam (izziņots ar dokumenta numuru C(2008) 8049) (OV L 43, 393. lpp.).

Tiesas sestās palātas priekšsēdētāja 2011. gada 12. jūlija rīkojums — *Deltafina SpA*/Eiropas Komisija

(Lieta C-537/10) ⁽¹⁾

(2011/C 298/32)

Tiesvedības valoda — itāļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 13, 15.01.2011.

Tiesas priekšsēdētāja 2011. gada 13. jūlija rīkojums (*Tribunale di Santa Maria Capua Vetere* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Procura della Repubblica/Yeboah Kwadwo*

(Lieta C-120/11) ⁽¹⁾

(2011/C 298/33)

Tiesvedības valoda — itāļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 145, 14.05.2011.